

BRZONOŽEC IN PUŠČICA

**Povest iz dobe, ko je Tekumze štel dvanajst let
Napisal Fric Steuben**

V teh kratkih dneh sta se bila že naučila, da šavanski narod javno kaže vsa čustva radosti, da pa mrko skriva žalost in bolečino. Bila sta ponosna. Ravnala sta kakor tile Indijanci. Nista izdajala svoje vznemirjenosti ne z obrazom, ne z glasnim govorjenjem. Strmelata sta v vrat vsak svojega konja, stisnila sta ustne in sta vzravnanata jezdila dalje svojo pot. Toda hudo se je pobliskavalo v njihovih vlažnih, bistratih očeh. Ko je minil prvi naval domotožja, sta se tiho začela pogovarjati o domu. Doslej jima je bilo v ponos, da sta lahko kazala, kako znata govoriti po šavansko. Zdaj pa sta govorila svojo sladko materinščino in bolešno sta se radovala svojih dragih domačih besed. Zvečer ko sta sama in ločena drug od drugega ležala vsak na svojem krznenem ležišču, sta se spominjala besed s katerimi ju je mamica doma vsak večer spravila v posteljo. Bila je starinska, ljubezniva molitev o angelu varuhu. Zdaj sta jo tiho ponavljala. Oba sta bila otožna. Oba sta si enako želela, da bi spet tavala po gozdu in da bi rajši skupaj zadremala pod katerimkoli starinskim drevesom. Saj nemara ni tako hudo umreti. Toda biti zapuščen na tujem, to je hudo. Oba sta sklenila, da si bosta drugi dan ljubezniva

Naslednje jutro sta skoraj ves dan jezdila vstric. Mladi gorski levi so kar belo gledali. Ni bil običaj, da bi dekleta jezdila z bojevniki. Ker pa Gašper ni poslal svoje sestrice stran, ni so rekli ničesar. Naučili so se bili od svojih očetov, da mora moški govoriti preudarno in nikoli prenačljeno.

Tekumze je opazil, da se je Gašper v vsem svojem obnašanju nekoliko izpremenil. Brzonožec je postal resen in vase zaprt. S finim načinom občevanja, ki ga premore sleherni mladenič nasproti svojemu prijatelju, se je delal

tako, kakor da ničesar ne opazi. Noben odrasel ne more biti tako nežno čuteč, kakor fantje teh let.

Ježdili so v gruči, vstric s karavano. Dopoldan je bil blag in sočen. In brž se je navzočnost Lenke čutila tako, kakor se pač sleherni dekletje počuti v fantovski družbi.

Dvojni orel je naenkrat zavpil, prijezdil je tik do Malega lovca, snel ga je na ježi s sedla in ga dvignil, medtem ko je sam dalje sedel v sedlu, z obema rokama visoko v zrak. Tako je jezdil precej časa.

Kakor dogovorjeni so zdaj pričeli ostali različne vsemogoče umetnije, skakali so s konj kakor pade kamen, obešali so se ob strani svojih konjičev, začeli so metati zanko — kratko, vsakdo je hotel svetlolasi skvav dokazati, da je fant od fare.

Lenka je nasmejana jezdila sredi gruče fantičev, od veselja je polagoma začela kar rdeti. Kajti fantje so ji brez velikih okoliščin dokazovali, da vse to počenjajo zgolj zaradi nje.

— Poglej sem, bela skvav!

— Poglej svetlolaska, kaj počne Fant z drevesal

Tako so ji vzklikali in jo opozarjali na svoje umetnije.

Samo Tekumze ni storil ničesar. Opazoval je svoje razdivjane prijatelje in je zdaj pa zdaj presenečen pogledal Lenko, potem pa spet fantiče, kakor da hoče dognati, ali jih je ona začarala. Odkriti ni mogel ničesar. Na drugi strani pa mladim gorskim levom nikakor ni bilo videti, kakor da bi bili nenadno zboleli v želodcu. Te zagonetke si Tekumze ni mogel razložiti. In še eden je bil med njimi, ki je mirno jezdil svojo pot: Mali lovec. Tu in tam se je malo zarezal ali posmehnil.

Ko so se ostali fantiči sami nadlogočasil pri svojih igrah in drug za drugim ni več vedel, kaj naj še ugane, je

Mali lovec nenadno pohitel pred gručo, ki je spet počasi jezdila, pognal se je proti grmu, ki je rasel slučajno na poti. Odlomil je dolgo, ravno vejo in z viličastim vejevjem na gornjem koncu, oskubil jo je, potem je pričvrstil majhen okrogel košček usnja, ki ni bil večji kakor njegova roka, roka dvanaestletnika, v vilice, da je med obema konicama vilic na gornjem koncu palice bilo usnje napeto kakor plavut na nogah povodnega ptiča Tekumze ga je opazoval in se ustavil. Vedel je, da bo to, kar bo zdaj sledilo, vredno občudovanja. Ostali so sledili njegovega mu zgledu.

Mali lovec je v primerni razdalji porinil palico s spodnjim delom v zemljo. Potem je vzel svoj tulec, prijezdil je k Tekumzeju in ga poprosil, naj izbere iz tulca deset pušče.

Vzel je teh deset pušče v levico, napel je svoj mali koščen lok, preizkusil je struno. In medtem, ko so ostali samo molče pozorni sedeli na svojih konjih, in medtem ko sta Gašper in Lenka radovedno čakala, kaj bo zdaj sledilo, je pričel Mali lovec podžigati svojega konja. Udaril je konjička nekajkrat s kratkim jermenom po hrbtu, tlesknil je nekajkrat z jezikom, zavpil je in zapel, potem je pojezdil v polnem galopu v širokem krogu okoli palice, ki jo je bil prej zataknil v zemljo. Palica je bila visoka kakor odrasel moški, in kakor rečeno, zgoraj v vilicah je bil pričvrščen oni košček usnja.

Zdajci je pričel mladenič streljati. Sprožil je puščico za puščico. Streljal je sede, visel je konju nekoliko ob strani in je streljal pod vratom svojega konjička. Streljal je vedno preko njegovega hrbta in je venomer obkroževal tarčo, ki si jo je bil sam postavil.

Nenadno se je bil Mali lovec ustavil in je pojezdil k Tekumzeju. Imel je samo še lok v rokah, puščice so bile postreljene.

Fantje so zdajci zdirjali k palici. V onem koščku usnja je tičalo devet puščic. Konica vsake puščice je predrla usnje. Toda konci puščic, ki so bili debelejši, so ostali zgoraj. Deseta puščica je odbila od neke druge puščice ali je medtem tudi že dosegla svoj cilj. Luknja v usnju je to dokazovala, medtem ko je puščica sama ležala na tleh.

Lenka je strmela. Gašper je navdušen in začuden vzkliknil:

— Zdaj pa vem, zakaj se imenuje Mali lovec!

Mladi gorski jevi so pač že večkrat lahko opazovali mojstrovine Malega lovca. Kljub temu so zdaj navdušeno vpili, ponujali so palico s koščkom usnja naokrog. Drugi so oponašali, kako se je Mali lovec nagibal čez konja in iz tega položaja streljal, medtem ko je konjiček venomer galopiral. Sam Tekumze, ki je bil sicer popolnoma ravnodušen in miren, je zdajci vzklikal z drugimi: da, bil je skoraj najglasnejši med vsemi. Morda je ponosnega fantiča nekoliko žgala zavist, ker te umetnije ni zmoget, čeprav se je je došlej že tolikokrat vadil.

Mali lovec je naenkrat divje vzkliknil, njegovo lice se je pri tem kar pomračilo:

— In oni mislijo, da bom bivole pregnal. Dvojni orel, kdaj boš govoril s poglavarjem? Povej mu kaj si videl! Naj mi da eno samo puščico, nič več, in ko jo odstrelim, bo bivoli mrtev obležal. Reci mu to, Dvojni orel!

Dvojni orel je molčal in v zadregi gledal v tla. Bil je Kornstalker sin in je že dolgo poznal željo Malega lovca. Ni pa se upal govoriti s svojim očetom o tem. Mali lovec ga je srdito zmerjal zaradi njegove bojazljivosti. Tedaj se je Dvojni orel razburil. Jezen je vzel svoj lok, obenem je izbral nekaj puščic iz tulca, skočil je s konja in je dvignil lok visoko proti nebu, vpijoč:

— Glejte in štejte!

Nanel je lok, kolikor je le mogel, sprožil je, puščica je švistnila proti nebu in že je bila druga na struni odfrčala je, za njo tretja, potem četrta — in tedaj je pribrnela prva z nebes nazaj.

— Pusti to! — se je smejal Tekumze. — Tega ti ne spraviš skupaj!

— Bom to zmoget! — je vpil Dvojni orel in poizkusil še enkrat. — Kar zmore Mali lovec, znam tudi jaz!

Toda spet je pribrnela prva puščica na tla, preden je Dvojni orel utegnil položiti peto na lok. Vsi so zdaj poizkušali svojo srečo, toda nihče ni prišel dalje kakor Dvojni orel z iziemo Tekumzeja in Malega lovca. Samo njima je uspelo, da sta odstrelila peto puščico, preden je prva padla z neba.

Gašper je pozorno gledal napeto igro. Potem je pogledal sestrico v obraz in se smejal. Rekel je:

— Poizkusi, Lenka!

Dalje prihodnjč.

Manica :

Kazen za petami

Iz gozda za vasjo se glasno kričeč vsujejo otroci, obloženi z ročnimi košaricami, polnimi zrelih črnomodrih borovnic Sinjina okrog njihovih ustec izdajalsko priča, da nabiralci sočnega sadu med delom niso pozabili na svoje želodčke. No seveda, kdo naj jim zamere! Še hvala, da jim tekne.

Ves vreščéči mladi zbor ubere potem bližnjico čez travnike. Tam jim prišepa naproti s palico v roki stara Matajka Ženica obstoji, ozre se poželjivo po polnih košaricah in že milo zaprosi:

»Otroci, kdo izmed vas je tako dober, da mi privošči pet ali deset jagod? Zelo sem žejna.«

»Mati«, zakliče mala Katica in ponudi ženi košarico. »Kar tule vzemite sami! Lahko celo pest, če hočete!«

»Hvala lepa, dobri otrok! Bog ti daj srečo«, se vsa vesela zahvaljuje starica, ki res takoj poseže po pest jagod in jih hlasno daje v usta.

Ko se otroci od stare revice nekoliko oddaljijo, se Zontarjev Jakec zareži Katici v obraz:

»Ali si neumna, mala Katica! Vse najlepše jagode ti je ženska posnela. Zdaj nisi polne posode več nimaš. Glej, kako je pa moja košara lepo zvrhana!«

To rekiš, se zaobrbe in pomoli deklici pod nos svojo, res lepo zvrhano košaro. Pri tem pa ne opazi korenine, ki je bila razraščena čez stezo. In prav v to šmentano korenino se mu zaplete

bosa noga. Preden zamore misliti na kakšno pomoč, že telebne po tleh in — jagode se vsujejo po blatni stezi.

Jakec napravi prečuden obraz in takoj nato strahovito zatuli. Mala Katica pa zamodruje:

»Vidiš Jakec, to je kazen, ker si se meni rogal za tisto pest jagod, ki sem jih privoščila stari revji. Pa jaz imam kljub temu še dovolj, dočim je tvoja košara zdaj čisto prazna.«

Manko Golar:

GOSTIJA V GORICAH

To v gorica danes je veselo, čriček se oženil je z nevesto, žni muren bil je starešina, čmrl godec pa za pozavčina. *)

Muren z luknje je na gosli vlekel, vmes prepevali so pevci črički — — — to odmevalo je v brajdah zlatih, da se tresli so kar grički.

Roso pili svatje so iz rožnih čašic, siadko grozdje bile so pogače — — — oj, še jaz k njim pojdem na gostijo, ko iskat me pride polž s kočijo.

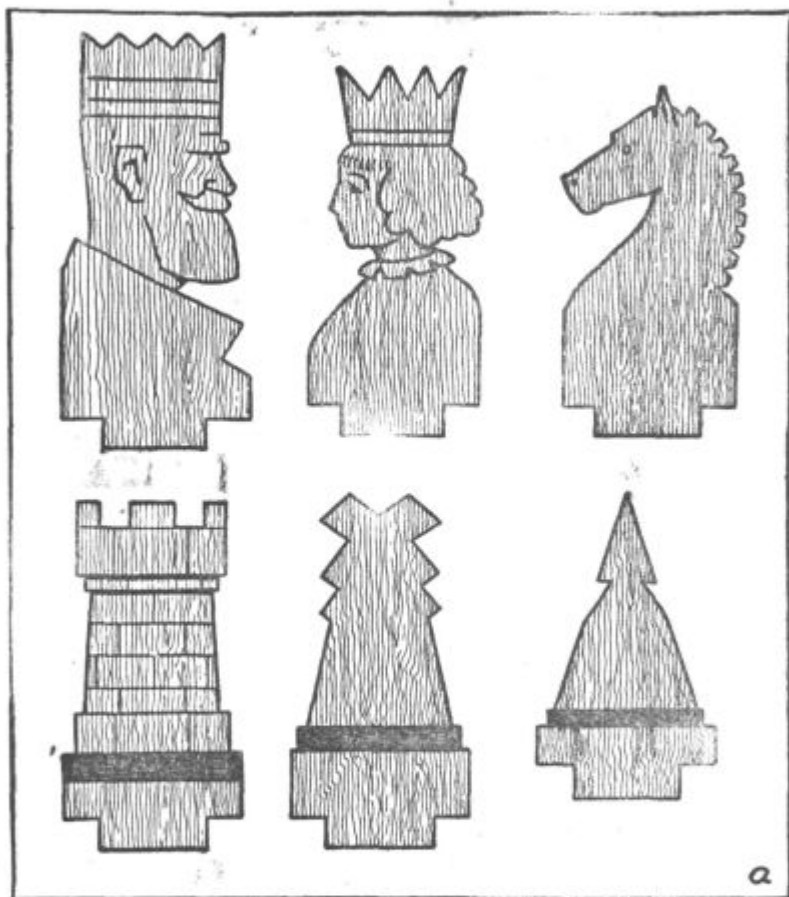
* pozavčin je tisti, ki vabi na gostijo.

Šah – zabavno in poučno razvedrilo

Jesenski in zimski dnevi so kaj malo primerni za igre na prostem. Dež, mraz in sneg nas silijo, da prebijemo tudi večino svojega prostega časa doma, na toplem. Za razvedrilo in koristno zabavo si moramo temu primerno poiskati novih iger. Zelo pri-

ga bomo opisali, je stvar zelo enostavna, potrebna je le potrpežljivost in natančnost!

V vsem rabimo 32 figur: 2 kralja, 2 kraljici, 4 konje, 4 tekače, 4 stolpe in 16 kmetov. Na naši prvi risbi so narisane figure v temle vrstnem redu

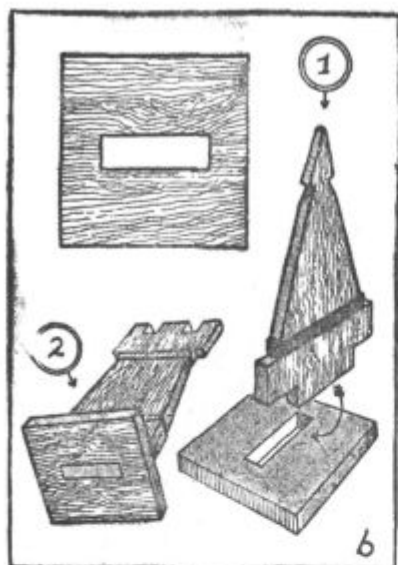
pravna in zabavna igra, ki jo najbrže že poznate, je šah. Šahovska igra, ki jo zaradi njene visoke sposobnosti za zaposlitev razuma in domišljije cenijo po vsem svetu, je ponekod, v nekaterih državah postala že šolski predmet. V takih šahovskih urah dijaki za šahovnicami v razredu rešujejo naloge, ki jim jih zadaje učitelj. Tako daleč zaenkrat mi še nismo, vendar pa je zanimanje za šah tudi pri nas precejšnje, zlasti med dijaštvom.

Kako si z najmanj truda in stroškov pripravimo lepo šahovnico in šahovske figure? Po našem predlogu, ki

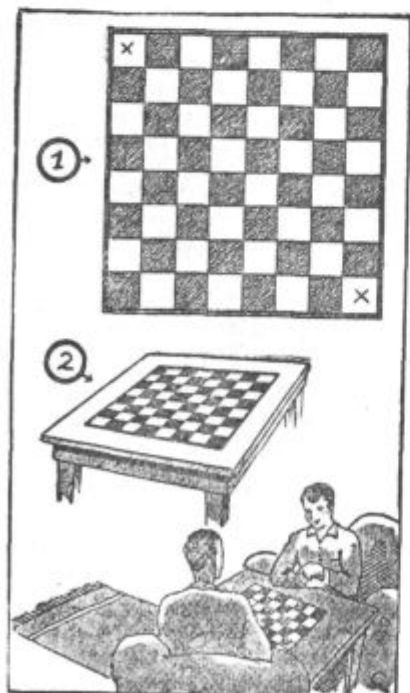
od desne na levo: v zgornji vrsti kralj, kraljica in konj, v spodnji vrsti stolp, tekač in kmet. Te posamezne figure enostavno narišemo na 5 mm debele leseno zatično ploščo — še bolje je, če se poslužimo kopirnega papirja! Delati pa moramo zelo natančno, z dobro ošpičenim svinčnikom. Ravne črte potegnemo z ravnilom! Tako prerisane figure izrežljamo z rezljačo, robove obrusimo in vsako figuro odrgnemo z raskovcem. Črne črte izvlečemo s črnilom ali pa s tušem.

Iz enakega lesa in na enak način si izrežljamo 32 podstavkov, ki imajo v

sredini razporke. Kako tak podstavek izgleda in kako ga uporabimo,

nam kaže naša druga slika. Pri spajanju figur in podstavka uporabimo tudi nekaj kapljic lepila, da nam bo figura pri premikanju po šahovnici stala trdno. Ko se je lepilo dobro posušilo, pregledamo še enkrat spodnjo stran podstavka in pri tem zlasti pazimo na to, da odstranimo vse, kar

bi povzročalo zibanje figure na šahovnici. To igro zelo mota. Nato razdelimo figure na dve enaki polovici: vsaka skupina dobi po enega kralja, eno kraljico, dva konja, dva tekača, dva stolpa in osem kmetov. Eno skupino pustimo takšno, kakršna je, drugo pa pobarvamo s temnejšo barvo.

Sedaj pa še nekaj besedi o šahovnici, ki je razdeljena na 64 kvadratov — 32 belih, 32 črnih. Šahovnica mora vedno ležati tako, da ima pri igri vsak igralec v desnem kotu belo polje. (Glej tretjo sliko št. 1.). Izdelava šahovnice je kaj enostavna in jo zato ne bomo posebej obravnavali. Če ima morda kdo na razpolago majhno mizico, s katero sme početi, kar hoče, si lahko šahovnico vriše kar nanjo. Lahko pa tudi na sredo mize pritrdimo primerno velik kos povoščenega platna, na katerega narišemo 8×8 kvadratov. Na vsak način pa mora biti platno krepko pritrjeno na mizico, ker drugače se rado zgodi, da se pri ognjevitejši igri vse skupaj premakne in podere.

Manica:

Za šalo

REŠITEV:

1. Kosilo že čaka, torej dobro vam tekni!
2. Napram svojim součencem bodite pravični in dobri!
3. Tace naše mačke imajo zelo ostre kremplje.
4. Preplezati triglavski vrh nikakor ni šala.
5. Boljša je polna vreča fižola, nego majhen kupček leče.
6. Slaba vest straši capina.
7. Mali Sokolič je krepko dvignil svoj prapor.
8. Stričev blede obraz izdaja njegovo bolezen.
9. Skupina bréz je zaradi njihove bele kože vidnejša, nego skupina hrastov.
10. V vodi cepetajo radi ne le otroci, nego tudi nekatere živali.

Sestavite podčrtane zloge, oziroma črke in dobite:

Dobrova, Vič, Tacen, Vrhnika, Kleče, Rašica, Ig, Bled, Brezje, Vodica.

Jutrovčki pišejo

Dragi stric Matic! Po dolgem, dolgem času Ti moram pisati: še jaz in Ti povedati nekaj čisto posebnega.

Proti koncu šolskega leta so bile razposlane križanke »Jadranske straže« na vse osnovne šole v rešitev za brezplačno 14-dnevno letovanje na morju. Te križanke smo pokupili učenci. Vsaka je stala samo 2 din. Rešene smo poslali skupno nazaj v Maribor, kjer je bilo žrebanje.

Pomisli, dragi stric Matic, in tako srečna sem bila na naši šoli jaz, da me je žreb zadel. Kar vso Jadransko stražo bi objela, tako sem bila vesela, ko mi je povedal to lepo novico naš upravitelj gospod Stanko Vičič.

Zdaj pa, ko bi Ti mogla povedati, kako je bilo na morju. Bila nas je cela kolonija, vseh skupaj 50 učencev iz raznih krajev.

Letovali smo v Bakru.

Vožnja je bila dolga ali vseeno prijetna. Imeli smo celo muzikanta. V Bakru smo prišli vsi umazani in zaspani, nato smo se umili in preoblekli, nato pa je šlo vse po predpisanem redu naprej.

Kopali smo se pridno v morju, nabirali školjke, hodili na sprehode ter se vozili po morju.

Peljali smo se z ladjo tudi do Trsat. Hrano smo imeli dobro in dovolj. Kako lepo je morje ve samo oni, ki ga vidi. Če bom kdaj imela več denarja, bom šla vsako leto pogledat naš sinji Jadran. Za vedno bom hvaležna Jadranski straži, ko mi je pripravila tako lep užitek na morju.

Domov sem prišla vsa črna in zagozrela. Počutila sem se zelo zdravo; bila sem vedno lačna in zaspana, tako sem se polenila na morju, ker tam smo mnogo spali, vsak dan po kopanju smo legli k počitku.

Zivela Jadranska straža!

Prisrčno Te pozdravlja

*Olga Remić, Bočna 103
p. Gornji grad*

Dragi stric Matic! Izmed spisov sem si izbrala sledečega: Manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim solncem sužni dnovi. I V Prešernovi znani pesnitvi — »Krst pri Savici« — najdemo te besede, ki so zlasti

v sedanjih časih za nas velikega pomena.

V 8. stoletju so se Slovenci pod vodstvom Črtomira hrabro borili za svobodo. In so šli raje junško v smrt, kakor da bi se jo dali vzeti.

Podobno so se izkazali tudi Srbi v svetovni vojni. Hrabro so se borili za zlato prostost proti močnejšemu sovražniku.

Čuvali in očuvali bomo to, kar so nam izročili naši pradedje stari Slovenci. In to je svobodna domovina!

*Kavec Ljubica, dijakinja I. gimn. rz.
Ljubljana Pleteršnikova 25.*

Dragi stric Matic! V prvi vrsti Te prosim, da mi oprostiš, ker Ti nisem toliko časa odgovorila. Saj veš imela sem veliko skrbi za nove knjige in druge potreščine. Zdaj ko sem si vse uredila Ti pišem to pismo.

V »Mladem Jutru« mi pišeš, da si bil v Toplicah. Ko si prišel domov je bilo že prepozno, da bi dal mojo pesmico v list. Pišeš mi obenem naj Ti opišem svoj nastop, ki smo ga imeli 20. avgusta. Povem Ti, stric Matic, da sem se tega nastopa zelo veselila. Že opoldne sem se s svojim bratom oblekla v kroj, ker sva se bala, da ne bi zamujala ure na določenem zbirališču za sprejem gostov. Prihod je bil napovedan za 13 uro. Ne morem Ti opisati kakšno je bilo veselje in pozdravljanje ko so prihajali bratje in sestre z Viča, Brezovice, Presarja in Borovnice. Ko smo se vsi zbrali in se uvrstili v povorko smo korakali na telovadišče, da nastopimo.

Nastop je bil zelo lep in so nam vsi ploskali. Sedaj Te pozdravljam in na svidenje drugo leto.

*Kovač Marica, uč. IV. raz. os. šole
Notranje gorice, p. Brezovica.*

Domovina. Domovina je najdražji zaklad, ki ga je Bog podaril človeštvu, a človeštvo ga na žalost dostikrat ne zna prav ceniti, kakor otrok zlate ure ne. Le tisti se najbolj zavedajo njene vrednosti, ki so kdaj živel v suženjstvu in so se pot m borili na življenje in smrt za njeno svobodo. Ti junaki nam morajo služiti za vzgled. Posebno nam mladim, ki bomo kmalu dorasli v krepke mlade može, da bomo služili

kot vojaki svoji dragi domovini Jaz molim vsako jutro za srečno bodočnost mile Jugoslavije Dragi bratje, ki živite v svobodi zavedajte se vaše neprecenljive sreče! Bodite složni in dajte vse svoje moči v službo domovine. Za domovino ni nobena žrtev prevelika Dokler imate svobodno domovino imate vse če izgubite svobodo ste izgubili vse Dobro razumem Prešernove stihe: »Manj strašna noč je v črne zemlje krili kot so pod svetlim solncem sužni dnovi!« Pristréno pozdravljam vse slovenske deklice in dečke

Jutrovček iz tujine

Dragi stric Matic! Najlepše se Ti za zahvaljujem za nagradno knjižico Posebno pa me je razveselilo Tvoje posvetilo, ostane mi v trajnem spominu. Iskrene pozdrave od *Tánje Mrgole, dijakinje v Ptuju*

Zabavna igrice

Igra, ki vam jo bomo danes pokazali, vam bo gotovo zelo všeč, in vam bo pripravila mnogo veselja.

Spodaj natisnjene tabele A, B, C, D, E, F, G si skrbno izrežite in nalepite vsako posebej na primerno veliko lepenko.

Prijatelju recite, naj si misli kakšno število od 1 do 100. Seveda vam tega števila ne sme povedati, lahko si ga pa napiše na list papirja in ga da hraniti kaki tretji osebi.

Zdaj pokažite prijatelju tabelo A in vprašajte ali je tisto število na tabeli natisnjeno. Prav tako mu pokažite potem vseh ostalih šest tabel. Tiste tabele, kjer je prijatelj našel svojo število, naj da vam v roke, ostale pa lahko zadrži.

Zdaj morate sešteti prve številke z levega kota vsake tabele in vsota, ki jo dobite je število, ki si ga je vaš prijatelj mislil.

Naj vam povemo primer: Prijatelj si je na tihem mislil število 50. Število 50 boste našli na tabeli B, E, in F. Sedaj seštejte prve številke vseh treh tabel, 2, 16, 32 in dobite število 50. ($2 + 16 = 18 + 32 = 50$).

Paziti morate, da se pri seštevanju ne zmotite in prijatelj mora tudi paziti, da svojega števila na kaki tabeli ne prezre. Mnogo uspeha s to igrico vam želi stric Matic.

A.

1. 3. 5. 7. 9. 11. 13. 15. 17. 19. 21.
23. 25. 27. 29. 31. 33. 35. 37. 39.
41. 43. 45. 47. 49. 51. 53. 55. 57.
59. 61. 63. 65. 67. 69. 71. 73. 75.
77. 79. 81. 83. 85. 87. 89. 91. 93.
95. 97. 99.

B.

2. 3. 6. 7. 10. 11. 14. 15. 18. 19. 22.
23. 26. 27. 30. 31. 34. 35. 38. 39.
42. 43. 46. 47. 50. 51. 54. 55. 58.
59. 62. 63. 66. 67. 70. 71. 74. 75.
78. 79. 82. 83. 86. 87. 90. 91. 94.
95. 98. 99.

C.

4. 5. 6. 7. 12. 13. 14. 15. 20. 21. 22.
23. 28. 29. 30. 31. 36. 37. 38. 39.
44. 45. 46. 47. 52. 53. 54. 55. 60.
61. 62. 63. 68. 69. 70. 71. 77. 78.
79. 84. 85. 86. 87. 92. 93. 94. 95.
100.

D.

8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 24. 25.
26. 27. 28. 29. 30. 31. 40. 41. 42.
43. 44. 45. 46. 47. 56. 57. 58. 59.
60. 61. 62. 63. 72. 73. 74. 75. 76.
77. 78. 79. 88. 89. 90. 91. 92. 93.
94. 95.

E.

16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24.
25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 48. 49.
50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58.
59. 60. 61. 62. 63. 80. 81. 82. 83.
84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92.
93. 94. 95.

F.

32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40.
41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49.
50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58.
59. 60. 61. 62. 63. 96. 97. 98. 99.
100.

G.

64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72.
73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81.
82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90.
91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99.
100.

Manica:

Ribniški Jurek

Ribniški Jurek sedi pod hrastom in se na moč žalostno ozira kvišku v košato vejevje. Mimo po stezi pridejo ljudje, ki se vračajo od velike maše in radovedno silijo v Jureka, zakaj neki obrača tako obupne poglede v drevo.

Jurek strese z glavo in pokaže na hrast:

»Glejte, ljubi moji, prav na onile veji je visel moj ubogi oče. Kako neki naj bom potem vesel!«

»Oj lažnjivec obreklijvi,« zakliče ves ogorčen iz gruča stari možiček. »Poznal sem tvojega očeta, ki je bil pač boljši od tebe in ki je umrl lepo doma v postelji. Da te ni sram, ko lažeš, da se je obesil!«

»Zlomka vendar,« se zdaj razhudi še Jurek, »saj nisem trdil, da se je obesil. Visel je, tisto pa! Ko je nekoč na temle hrastu obsekaval veje, je naenkrat omahnil in telebnil bi bil na tla, da se ni po srečnem naključju štremlj, ki je štrlel iz onele veje, zataknil za rob njegovih hlač. To mu je rešilo življenje. Visel je potem na veji vse dotlej, da so na njegov klic prihiteli ljudje in ga oteli. Ampak — visel je pa le!«

»Dobro si nas potegnili,« si mislijo radovedneži in jo popihajo urno dalje.

Veriga s ključavnico

Sestavi iz petih dvozložnih besed naslednjega pomena: 1. ptica, 2. prostor brez drevja sredi gozda, 3. reka v Jugoslaviji, 4. lovsko, privlačevalno sredstvo, 5. nevestina oprema — verigo, kjer bodo besede zlogovno vezane, t. j. da bo prvi zlog druge odnosno naslednje besede enak druge mu zlogu prve odosno prejšnje besede, veriga pa bo sklenjena s ključavnico, ki jo tvorita prvi zlog prve in drugi zlog poslednje (pete) besede. Ključ k ključavnici: izobraževalnica.

Listnica uredništva

Uganke in križanke iz zadnjih številk so pravilno rešili:

Šfrer Nikolaj, dijak I. drž. real. gimn. v Ljubljani, Sonja Čok, dijakinja II. razr. gimn. v Beogradu, Anica Demšarjeva, dijakinja II. razr. mešč. šole v Mariboru, Milojka Janež, uč. IV. razr. v Ljubljani, Bratko Gerbič, uč. V. razr. Glince-Vič pri Ljubljani.

Marljiva sotrudnica »Mladega Jutra«

Sem belih zob, rdečih lic,
le poglej me, stric Matic!
Tanja Feigel, dijakinja v Mariboru.

★

Ljuba Tanjal Zelo vesel sem bil Tvoje slike in sem si jo takoj obesil nad pisalno mizo. Da tudi Jutrovčki spoznajo našo marljivo mlado pesnico, objavim Tvojo sliko v listu. Pristrčno Te pozdravlja Tvoj stari

stric Matko

Rebus**Rešitev zlogovnice**

misel — volja

Stolpnica

REŠITEV

e, ep, cep, Peca, nacep, penica, pesnica (Pesnica), spetnica, posetnica, potresnica, prestolnica.